

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52Ek/2958/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123472300
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Megelová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123472300.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ulica B. XXX/X, XXXXX C. D., proti povinnému: E. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXXXX C. D., o vymożenie výživného, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 25.12.2023 domáhal od povinného vymożenia výživného na základe exekučného titulu, ktorý vydal Okresný súd Zvolen, pod sp.zn. 7P/24/2022 dňa 22.09.2022.

2. Predmetným rozsudkom bolo v treťom výroku rozhodnuté tak, že otec je povinný prispievať maloletej G. F., nar. XX.XX.XXXX mesačným výživným 200 Eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

5. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

6. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

8. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného, ak je účastníkom konania

1. fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom,
2. právnická osoba, označuje sa názvom alebo obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom organizácie alebo iným identifikačným údajom; ak ide o zahraničnú právnickú osobu, tieto údaje sa musia osvedčiť pripojeným výpisom z registra alebo výpisom z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná.

9. Podľa § 48 ods. 3 písm. c) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie zástupcu oprávneného, a ak návrh podáva viacero oprávnených, označenie spoločného zástupcu oprávnených.

10. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

11. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

12. Podľa § 28 ods. 3 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý rodič nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Preto aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

13. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

15. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

16. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

17. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

18. Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

19. Po oboznámení sa s návrhom na vykonanie exekúcie a jeho prílohami súd zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnená uvedená matka maloletého dieťaťa – A. B., nar. XX.XX.XXXX. Pokiaľ je dieťa maloleté, návrh na vykonanie exekúcie pre vymáhanie výživného voči jednému z rodičov je v mene dieťaťa oprávnený podať a v konaní ho zastupovať zákonný zástupca – rodič, ktorému bolo zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je v každom prípade nárokom dieťaťa (nie rodiča). Platí to aj v prípade maloletého dieťaťa, preto aj keď je rozhodnutím súdu určené, že povinný rodič má platiť výživné maloletého dieťaťa do rúk druhého rodiča (ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti), došlo iba k vymedzeniu subjektu (tzv. platobného miesta), ktorému sa výživné poukazuje, keďže ho nemožno plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony (maloleté dieťa). Takýmto vymedzením rodiča prijímajúceho výživné v mene dieťaťa nespôsobilého na právne úkony nedochádza k prechodu výživného na tohto rodiča.

20. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenú dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávok výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané, a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné. Pri zastupovaní maloletého dieťaťa v exekučnom konaní na vymoženie výživného od povinného rodiča sa pripúšťa, aby pri podaní návrhu na exekúciu dieťa zastupoval druhý rodič (R 21/1981).

21. Súd má za preukázané, že v návrhu na vykonanie exekúcie bola ako oprávnený uvedená matka, ktorá však nebola oprávnená požadovať splnenie nároku z exekučného titulu. Pri vymáhaní výživného je oprávneným dieťa, ktoré má právo domáhať sa splnenia vyživovacej povinnosti jej núteným výkonom.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie oprávneného zamietol.

23. Oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil trovy exekučného konania v celkovej výške 16,50 Eur. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania iba oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu súd výrok o trovách exekučného konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28.02.2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.